

27 kwietnia 2009 r.

ZESPÓŁ SZKÓŁ PONADGIMNAZJALNYCH NR 20 w Łodzi, ul. Warecka 41

32/63/2009

Nakład 50 egzemplarzy

Gazeta bezpłatna

Adres internetowy: www.warecka.edu.pl

Redaktorzy:

Sebastian Skiermond

Michał Gładziak - fotoreporter

Dawid Grzelak

Dariusz Mikołajczyk

Zdzisław Jędrzejak

Opiekun: Marzena Kwiecień

ZBLIŻA SIĘ LATO, CZAS W KTORYM KAŻDY A PRZYNAJMNIEJ
DUŻA WIEKSZOŚĆ MA DOBRY HUMOR, ALE ZEBY HUMOR BYŁ
JESZCZE LEPSZY:

W szkole pani kazała napisać zdanie o jednym ptaku. Jaś się zgłasza:

- Przyszedł tatuś do domu upity jak szpak.
- No Jasiu tak nie wolno, a ułóż mi zdanie z dwoma ptakami.
- Przyszedł tatuś do domu upity jak szpak, w drzwiach wywinął orła.
- A z trzema?
- Przyszedł tatuś do domu upity jak szpak, w drzwiach wywinął orła i puścił pawia.
- A z pięcioma?
- Proszę pani ja mogę od razu ułożyć z sześcioma.
- Dobrze, ale wymyśl coś ładnego.
- Przyszedł tatuś do domu upity jak szpak, w drzwiach wywinął orła, puścił pawia aż mu poleciały dwa gile z nosa i dalej poszedł pić na sępa.

- Zrobiłeś zadanie? Pyta się nauczycielka Jasia
- Proszę pani, mamusia zachorowała i musiałem wszystko w domu robić...
- Siadaj, pała! A ty Witku, zrobiłeś zadanie?
- Ja proszę pani musiałem ojcu pomagać w polu...
- Siadaj, jedyna! A ty Jasiu zrobiłeś zadanie?
- Jakie zadanie, proszę pani, mój brat wyszedł z więzienia, taka balanga była, że szkoda gadać!
- Ty mnie tutaj swoim bratem nie strasz! Siadaj, trójja.

Młody nauczyciel i stary idą razem na lekcję. Młody - stopy kserówek, teka wypchana książkami, dziennik w zębach. Stary idzie na luzaka, niesie tylko klucz od sali.

Młody mówi z podziwem:

- No no, po tylu latach pracy, to pan ma to wszystko w głowie?
- Nie synu, w dupie...

ZASADY SKUTECZNEGO UCZENIA SIĘ I POWTARZANIA

PRZED NAUKĄ ZAWSZE SKONCENTRUJ SIĘ

A PO... RELAKSUJ

Ogólna zasada skutecznego uczenia się głosi, że im materiał trudniejszy (np. nowy, długi, skomplikowany) tym bardziej aktywnie trzeba go przyswajać.

Ucz się tak, by zrozumieć informacje!

Oto kilka ogólnych wskazówek:

1. Ucz się wykorzystując wiele zmysłów jednocześnie np. patrząc, słuchając, dotykając, notując (robiąc ściągawki też się uczysz), chodząc (ruch sprzyja lepszej pracy mózgu), podśpiewując, tłumacząc to coś komuś itp. Przy takim uczeniu się ślady pamięciowe pojawiają się w wielu miejscach mózgu, dlatego zapamiętanie będzie trwalsze.
2. Ucz się jednego przedmiotu po drugim np. humanistyczne przedzielaj ścisłymi i odwrotnie.
3. Naukę zaczynaj od najtrudniejszego dla Ciebie materiału.
4. Dobrze zapamiętasz, jeżeli chcesz zapamiętać – nie wmawiaj sobie, że to głupie, nudne i bez sensu, bo w głowie nic nie zostanie.
5. Ucz się o tej porze dnia, w której nauka najlepiej wchodzi Ci do głowy.
6. Często powtarzaj - bez tego nie masz szansy utrwalić materiału
 - przeczytaj całość
 - potem jeszcze raz z podkreśleniem ważnych kwestii
 - podziel tekst na sensowne części i powtarzaj każdą z nich, aż do pełnego zrozumienia
 - przy powtarzaniu następnej części zawsze zaczynaj od końcówki poprzedniej
7. Powtarzając rób przerwy, które wypełniaj aktywnością fizyczną
 - nie dopuszczaj do znużenia, złości, przemęczenia
8. Jedną dawkę nauki postaraj się zmieścić w przedziale od pół godziny do godziny – zrób plan tego, czego zamierzasz się nauczyć.
9. Staraj się kończyć to, co rozpoczynasz!

Nigdy nie ucz się tego, czego nie rozumiesz – to strata czasu, bo szybko zapomnisz

opracowano na podstawie
„Nowoczesne uczenie się”
Hanna Hamer; W-wa 1999

mgr. Inż. Anna Kasprzyk

Rys klubów sportowych w Łodzi (Część pierwsza)

Początki sportu w Łodzi sięgają lat osiemdziesiątych XIX wieku, kiedy to w czasie wycieczek poza miasto robotnicy ćwiczyli gry zręcznościowe i siłowe, a średnie warstwy społeczeństwa uprawiały turystykę kolarską, sport strzelecki i myślistwo. Przybyli z państw zachodniej Europy instruktorzy usiłowali propagować ćwiczenia gimnastyczne, jazdę na wrotkach, szermierkę i pokazy walk zapaśników. Już w 1886 r. istniało „Łódzkie Towarzystwo Cyklistów - Turystów”, posiadające od 1905 r. drużynę piłkarską. Była to jednocześnie pierwsza organizacja sportowa rozwijająca działalność turystyczną. Wcześniejsze bo założone w 1824 r. Łódzkie Towarzystwo Strzeleckie miało charakter niemieckiego elitarnego związku łowieckiego, organizatora m. in. otwartych turniejów strzeleckich.

W 1903 roku powstało Łódzkie Towarzystwo Zwolenników Gry Szachowej, klub ten działał do 1939 roku i przed I wojną światową był jednym z najprężniejszych centrów szachowych w Rosji. W okresie międzywojennym był to jeden z najsilniejszych klubów w Polsce, organizator krajowych i międzynarodowych imprez szachowych. Czołowymi zawodnikami byli: Akiba Rubinstein, H. Salwe, D. Danuszewski, G. Rotlewi, T. Regedziński.

Wobec braku polskich szkół technicznych w Łodzi synowie inteligencji pracującej kształcili się poza granicami zaboru rosyjskiego, w krajach gdzie istniały nowoczesne jak na ówczesne czasy kluby sportowe, w których uprawiano nowe dyscypliny jak piłkę nożną, biegi i skoki. Po powrocie do Łodzi pragnęli ćwiczyć poznane w czasie nauki sporty, traktując wychowanie fizyczne jako ogólny warunek prawidłowego rozwoju organizmu. Nie chcieli wstępować do już wcześniej istniejących niemieckich lub rosyjskich towarzystw sportowych zarówno ze względów patriotycznych jak również z powodu przestarzałej struktury tych organizacji. Działalność obcych narodowościowo różnych tzw. „vereinów” ograniczała się przeważnie do organizacji pokazów ćwiczeń gimnastycznych, wycieczek kolarskich i imprez towarzyskich.

Łódzki Klub Sportowy

Trzej młodzi ludzie: Henryk Lubawski, Arnold Heiman i Jerzy Hirszberg, których złączyła wspólna myśl utworzenia pierwszego polskiego towarzystwa sportowego w robotniczej Łodzi byli założycielami Łódzkiego Klubu Sportowego, który jest i był największym klubem w Łodzi. Po powrocie latem 1908 r. z zagranicy gdzie kończyli szkoły, w których uprawiali sporty pragnęli w dalszym ciągu ćwiczyć poznane dyscypliny. Grali sporadycznie wraz z kolegami będącymi przeważnie uczniami polskich szkół w piłkę nożną na placu obok fabryki przy pasażu Szulca (obecnie ul. 1 Maja). W połowie 1908 r. było już ich około 25. Tworzyli zgraną grupę określaną we własnym gronie mianem "Łodzianka". Startowali również w imprezach lekkoatletycznych, np. w październiku 1908 r. jako zawodnicy z Łodzi, bez podania przynależności klubowej. Grając w piłkę nożną jak i przechodząc przez ulicę z fabryki gdzie się robierali na plac gry, narażeni byli głównie ze względu na formę i kolor kostiumów na uwagi przechodniów jak i interwencję policjantów. Pomimo pewnego nieznacznego złagodzenia stosunków w zaborze carskim po Rewolucji 1905 r. stanowisko władz porządkowych było tradycyjnie niechętnie wszelkim zgromadzeniom jak i towarzystwom zwłaszcza tym, które skupiały polską młodzież. grupa piłkarzy nie mogła stale grać między sobą, a zwłaszcza z innymi drużynami łódzkimi bez oficjalnego zezwolenia władz na występowanie jako towarzystwo sportowe. Jedyna droga do tego celu prowadziła przez legalizację w postaci zatwierdzenia statutu i wpisania zespołu w rejestr towarzystw. Umożliwiała takie postępowanie Ustawa z 4 marca 1906 r. o Stowarzyszeniach, dopuszczająca możliwość zakładania towarzystw oświatowych i sportowych.

Łódzki Klub Sportowy powstał jako organizacja sportowa w połowie 1908 r. i pomimo długotrwałego braku rejestracji rozwijał ożywioną działalność w postaci treningów i sporadycznych meczy piłki nożnej. Nazwa klubu jest wymieniana na łamach łódzkiej prasy wychodzącej w języku niemieckim już latem 1909 r. Pomijanie w dotychczas wydanych książkach jubileuszowych dat i faktów dotyczących zatwierdzenia statutu i legalizacji Klubu, nie było związane z brakiem dokumentów lecz raczej dążeniem do usunięcia w niepamięć faktu tak opóźnionej formalnej rejestracji.

Łódzki Klub Sportowy, był i jest największym klubem sportowym w Łodzi, w swojej historii posiadał aż 20 sekcji, w który reprezentanci byli wielokrotnymi mistrzami Polski, Świata, oraz Olimpijczykami. Lekkoatletyka, kolarstwo, boks, koszykówka kobiet, koszykówka męska, pływanie, piłka nożna, podnoszenie ciężarów, hazena żeńska, piłka ręczna, siatkówka żeńska, siatkówka męska, gimnastyka, tenis ziemny, wyścigi motorowe, hokej na lodzie, szachy, szermierka tenis stołowy, zapasy.

RKS TUR

Innym obok ŁKS-u klubem mającym długoletnią tradycję był założony w 1926 roku z inicjatywy J. K. Urbacha „Robotniczy Klub Sportowy Towarzystwa Uniwersytetu Robotniczego” Łódź. Był to klub powstały z połączenia drużyn sportowych łódzkich organizacji TUR (Towarzystwa Uniwersytetu Robotniczego), które to było głównym inicjatorem i organizatorem sportu robotniczego do czasu utworzenia w 1925 roku „Związku Robotniczych Stowarzyszeń Sportowych”. TUR powstało 1923 roku było ściśle związane z PPS, kierowało Robotniczymi Klubami Sportowymi. Współdziałało z Robotniczymi Towarzystwami Przyjaciół Dzieci, oraz spółdzielczością robotniczą i organizacjami turystycznymi.

RKS TUR w Łodzi był głównym klubem środowiska robotniczego i współzałożycielem Łódzkiego – Sportowego Komitetu Okręgowego. Od 1930 roku klub posiadał własne boisko w Parku na Zdrowiu. W skład jego wchodziły takie sekcje jak: siatkówka, koszykówka, piłka nożna i kolarstwo (od 1926r.), gimnastyka rytmiczna, hazena i szczypiorniak (od 1932r.), boks (od 1936r.), tenis stołowy (od 1939r.). Czołowi zawodnicy: *S. i H. Domagała, B. Klimbka, T. Żurawrow, K. Czyżykowski*. Reprezentacja RKS TUR grała w międzynarodowych meczach piłkarskich z robotniczą reprezentacją Wiednia (1930r.) i Palestyny (1931r.) Klub organizował m. in. Ogólnopolskie Mistrzostwa ZRSS (Związek Robotniczych Stowarzyszeń Sportowych) 1930, 32, 37, 39. W czasie okupacji część członków RKS TUR utworzyła w Łodzi wojskową grupę konspiracyjną „R”. Klub reaktywowano w nowej siedzibie przy ulicy Zachodniej 43 w roku 1945 (dawny hotel Manteufla). W rok później uroczyście otrzymał tor kolarski i salę gimnastyczną w Helenowie W roku 1949 RKS TUR zmienił nazwę na Związkowy Klub Sportowy Spójni Łódź, z czasem przekształcony w „Społem” Łódź.

W 1949 roku doszło do połączenia RKS "TUR" i Klubu Sportowego Związku Walki Młodych "ZRYW" po egidą Zrzeszenia Sportowego "SPÓJNIA", od którego połączone kluby przyjęły nazwę

Następna zmiana to połączenie klubów "SPÓJNIA" i "OGNIWO" w Klub Sportowy "SPARTA". W wyniku kolejnej reorganizacji sportu polskiego w 1957 roku "SPARTA" przekształcona została w "SPOŁEM". Cały czas była to jednak ta sama organizacja sportowa.

W okresie powojennym Klub osiągnął szereg wybitnych sukcesów sportowych prowadząc działalność w wielu sekcjach: kolarstwo, łyżwiarstwo figurowe, strzelectwo sportowe, piłka siatkowa kobiet, piłka siatkowa mężczyzn, koszykówka kobiet, koszykówka mężczyzn, lekkoatletyka, łucznictwo, kulturystyka. Ponadto okresowo Klub prowadził działalność w sekcjach: piłka ręczna boks, tenis stołowy, łyżwiarstwo szybkie, hokej na lodzie gimnastyka, piłka nożna.

Akademicki Związek Sportowy

Po ukończeniu II Wojny światowej w roku 1945 powstał Akademicki Związek Sportowy AZS-Łódź, klub sportowy działający przy Uniwersytecie Łódzkim. Sekcje wchodzące w skład AZS-Łódź to: brydż sportowy, judo, lekkoatletyka, koszykówka, piłka nożna, siatkowa, ręczna, szermierka, tenis stołowy, pływanie, gimnastyka. Warto wspomnieć iż do czołowych zawodników tego klubu należeli m. in. dwaj lekkoatleci *Jerzy Czerbniak* i *Stanisław Wagner*, uczestnicy Olimpiady w Monachium w 1972 roku, wystawieni w biegach krótkich 100m i 4×100m (*S. Wagner*), 4×100m (*J. Czerbniak*). *Jerzy Czerbniak* jest obecnie pracownikiem naukowym- prof. Fizyki Uniwersytetu Łódzkiego.

mgr. Jarosław Duras